

شیمی مایوگلوبین به عنوان عامل اصلی رنگی موجود در گوشت

دکتر فرزانه وهابزاده

استادیار دانشکده مهندسی شیمی دانشگاه صنعتی امیرکبیر

چکیده:

شیمی مولکول های عامل ایجاد تولید رنگ در گوشت شیمی پیگمنت های دارای عامل هیم یعنی به طور کلی مایوگلوبین و هیموگلوبین می باشد. تعداد واکنش هایی که این مولکول ها در آنها شرکت می نمایند، محدود است ولی شرایط متعددی می توانند باعث انجام یک یا بیشتر این واکنش ها گردند. ایجاد رنگ بنفش قرمز، قرمز، و قهوه ای در گوشت تازه بر اثر به وجود آمدن دی اکسی-، اگسی-، و مت- مایوگلوبین می باشد، در حالی که رنگ صورتی گوشت های تهیه شده ای مانند گالیاس بر اثر پیگمنت نائیریک اکساید مایوگلوبین می باشد. اهمیت مایوگلوبین و تولید و تبدیل مشتقات این پیگمنت مورد بحث قرار می گیرد.

مقدمه:

مایوگلوبین (۲) Mb پیگمنت اصلی گوشت، دارای اهمیت زیادی هم برای کارشناس علوم گوشتی و هم برای تولیدکننده گوشت (هرنوع) است. نوع و فرم این پروتئین در محصولات گوشتی یکی از مهمترین عوامل تعیین کننده رنگ محصول است که رنگ خود در رد یا قبول محصول توسط مصرف کننده نقش مهمی را داراست. در نتیجه شناسایی و درک ساختمان مولکولی این پیگمنت و واکنش های شیمیایی که می تواند در آنها شرکت نماید کمکی مطلوب به کنترل رنگ و تهیه محصول مرغوب گوشتی است.

تعریفی مختصر درباره مایوگلوبین و هیموگلوبین (۳) Hb و حضورشان در گوشت:

در پیدایش و تکامل موجودات، انتقال از زندگی غیرهوازی به زندگی هوازی یک قدم مهم محسوب می شود، زیرا موجود زنده به منبع عظیمی از انرژی دست یافته است.

در مهره داران جریان مداوم و کافی اکسیژن به توسط دو مکانیزم اساسی تامین می شود:

۱- پیدایش سیستم توزیع و گردشی به منظور رساندن اکسیژن به سلول های مختلف بدن.

۲- پیدایش مولکول های عامل نقل و انتقال اکسیژن، Mb و Hb، برای برطرف نمودن محدودیت حاصله از حلالیت کم اکسیژن در آب.

به طور مثال شخصی با اکسیداسیون غذایی به ارزش 3000 K cal در روز مقدار 600 L (27 mol) اکسیژن O_2 مصرف نموده و در حدود 480 L (22 mol) کاربن دی اکساید CO_2 تولید می نماید. ظرفیت و

توانایی Mb و Hb در حمل و انتقال اکسیژن و همچنین رنگ این دو پروتئین بستگی به وجود گروه غیر پالی پیتایدی (۴) به نام هیم (۵) دارد که این گروه خود از یک بخش آلی و یک اتم آهن تشکیل شده است. بخش آلی به نام پروتو پرفرین (۶) به پانزده صورت مختلف ایزومر دارد، ولی فقط یک نوع آن (پروتو پرفرین IX) در سیستم های بیولوژیکی دارای فعالیت است. بخش بدون رنگ پروتئین به نام گلوبین (۷) می باشد. گروه هیم و موقعیت اتم آهن در آن در رابطه با تشکیل باندهای شیمیایی در تصویر ۱ نشان داده شده است. در این تصویر نمونه ای از Mb بر اساس نقشه الکترونی نیز ملاحظه می شود. هیموگلوبین یک تترا مرگلا بیولار هیم پروتئین (۱۱) بوده و به طور اعظم در گلبول های قرمز خون قرار دارد و Mb که بخش کلی آن در قسمت های ماهیچه ای فایبرهای قرمز (۱۲) مهره داران قرار گرفته یک منومرگلا بیولار هیم پروتئین (۱۳) است و نقش ذخیره نمودن O_2 را در ماهیچه های استخوانی داراست و با این که فقط ۳۰ واحد (۱۴) از ۱۵۷ واحد آمینواسیدهای موجود در Mb با Hb مشابهت ساختمانی و پایه ای (۱۵) دارند (با پالی پیتاید زنجیرهای با نام های α و β ، Hb دارای دو زنجیر پالی پیتاید از نوع α و دو زنجیر از نوع β می باشد) ولی Mb با داشتن نوع یکسان حلقه های مارپیچی و غیر مارپیچی (۱۶) در ساختمان دومی (۱۷) پروتئین و همچنین ساختمان سومی (۱۸) پروتئین به حد بسیار زیادی با Hb شباهت دارد. تفاوت اصلی ساختمانی Mb و Hb در پخش گروه های R (گروه مشخص کننده هر آمینواسید) در قسمت سطحی این دو پروتئین می باشد و بسیاری از این گروه ها در ارتباط زنجیرهای α و β و به وجود آمدن ساختمان چهارمی (۱۹) Hb سهم دارند، لذا Mb که یک منومر می باشد، به علت فقدان این

گروه‌ها نمی‌تواند جایگزین یک زنجیر α و یا β در ساختمان مولکولی Hb گردد. البته Mb و Hb هر دو دارای ضرب جذب نوری (۲۰) مشابهی (نسبت به هر مول گروه هیم) هستند در نتیجه در صورت مساوی بودن مقدار این دو پیگمنت در قسمت سطوحی یک قطعه گوشت هردو به مقدار یکسان باعث رنگ آن قطعه می‌شوند. ذکر این نکته ضروری است که قسمت اعظم Hb در ضمن کشتار حیوان و در طی مراحل مختلف بعد از آن تا زمان تولید یک محصول از بین می‌رود، در حالی که Mb که در قسمت‌های داخلی ساختمانی گوشت قرار دارد در آن باقی می‌ماند. یعنی آهن Mb که ۱۰٪ کل آهن حاضر در حیوان زنده را تشکیل می‌دهد، مقدار ۹۵٪ کل آهن در یک قطعه گوشتی را شامل می‌شود. لذا Mb پیگمنت اصلی تعیین‌کننده رنگ گوشت می‌باشد و مقدار آن به عواملی چند بستگی دارد: سن و نوع حیوان، نوع ماهیچه مورد نظر، طرز بهره‌برداری از گوشت در مراحل بعد از کشتار، عوامل ژنتیکی و بعضی عوامل محیطی همگی در تعیین مقدار Mb نقشی را دارا هستند.

شیمی مرکز آهن و مشتقات مایوگلوبین در گوشت:

آهن یکی از عناصر رده چهارم جدول تناوبی و از گروه فلزات واسطه‌ای می‌باشد و دارای مدار انرژی پرنشده پایین‌تر از مدار تعیین‌کننده ظرفیت الکترونی بوده و انتقال الکترون‌ها از اربیتال‌های پر شده به اربیتال‌های خالی $3d$ می‌باشد که عاملی مهم در جذب نور مرئی است و در نتیجه در تعیین رنگ یک مشتق حاصله از واکنش Mb، اتم آهن یا داشتن هشت الکترون ظرفیتی و به علت خاصیت کم الکترونگاتیویته می‌تواند با از دست دادن دو یا سه الکترون به صورت آهن دو ظرفیتی و یا آهن سه ظرفیتی درآید. در تشکیل یک مولکول تاثیر گروه‌های اطراف ایندورفرم آهن بر این الکترون‌های باقی مانده نشان‌دهنده طرز شرکت آهن دو یا سه ظرفیتی در واکنش‌های مختلف می‌باشد. به منظور تشکیل باند بین آهن دو یا سه ظرفیتی با شش گروه موجود در اطراف آن بر طبق نظریه زمینه کریستالی (۲۱) پنج اربیتال $3d$ به دو گروه بر حسب سطح انرژی خود تقسیم می‌شوند و نوع گروه شرکت‌کننده در تشکیل باند با اتم آهن در Mb تعیین‌کننده سطح انرژی هستند که الکترون‌ها در اربیتال‌های $3d$ آهن قرار می‌گیرند. تصویر ۲ ساختمان الکترونی اربیتال d را در مشتقات مختلفه نشان می‌دهد. همان طوری که در تصویر ۲ ملاحظه می‌شود اسپین نهایی (۲۲) هر مشتقی به توسط تعداد الکترون‌های منفرد آن مشخص می‌شود و مولکول‌هایی با خاصیت اسپین بالا (۲۳) دارای تعداد بیشتری الکترون‌های منفرد بوده و پارامگنتیسم (۲۴) از مشخصات این مشتقات می‌باشد. از طرفی مولکول‌هایی بدون الکترون منفرد دایامگنتیک (۲۵) نامیده شده و شامل مشتقات آهن دو ظرفیتی با اسپین پایین (۲۶) هستند. تصویرهای ۳ و ۴ سطوح انرژی و مدارهای موجود و باندهای حاصله در مشتق اکسی مایوگلوبین (۲۷) O_2Mb را نشان می‌دهد. آهن دو ظرفیتی در مشتق دی اکسی مایوگلوبین (۲۸) $deoxy Mb$ در موقعیت اسپین بالا بوده و مولکول پارامگنتیک می‌باشد و در اثر تشکیل باند بین آهن دو ظرفیتی این مشتق و مولکول اکسیژن با دو الکترون منفرد مولکول دایامگنتیک O_2Mb به وجود می‌آید و همان طوری که ملاحظه می‌گردد کل پخش الکترون‌ها در مشتق O_2Mb در سطح انرژی پایین‌تری نسبت به هر کدام از مولکول‌های شرکت‌کننده در این واکنش یعنی آهن دو ظرفیتی و مولکول O_2 است و این خود دلیلی بر پایداری مشتق حاصله می‌باشد. همچنین سمبل Δ تفاوت انرژی بین

دو سطح انرژی موجود در اربیتال‌های d در یک مشتق را نشان می‌دهد و نور مرئی می‌تواند الکترون‌ها را در این مسیر انتقال دهد و در حقیقت طول موج نور جذب شده و در نتیجه طول موج نور عبور داده شده عاملی مهم در تعیین رنگ قرمز مشتق O_2Mb می‌باشد. در تصویر ۴ تشکیل دو نوع باند در مولکول O_2Mb قابل توجه است. باند سیگما که با واگذاری الکترون از گروه واقع شده در موقعیت ششم هیم به اتم آهن در مرکز هیم به وجود می‌آید. نوع دیگر باند شیمیایی در تصویر ۴ باند پای که گاهی باند متقابل (۲۹) نیز نامیده می‌شود، است. در تشکیل این باند الکترون از اتم آهن به اربیتال‌های π و یا π^* گروه مورد نظر در موقعیت ششم عامل هیم واگذار می‌شود. اکسیژن با خاصیت الکترونگاتیویته بالا (در مقایسه با آهن) طلبی ضعیف در تشکیل باند سیگما در مولکول O_2Mb است. پخش الکترون از اتم نیتروژن آمینو اسید His (در موقعیت پنجم آهن گروه هیم) تولید دانسیته الکترونی بیشتری در اطراف آهن دو ظرفیتی مولکول O_2Mb نموده و کشش الکترون‌ها به سمت آهن و سپس اکسیژن منجر به قدرت باند پای در تشکیل مولکول پایدار O_2Mb می‌گردد. نکته قابل ذکر این که برای تشکیل باند پای عنصر آهن می‌باید دانسیته الکترونی بیشتری را دارا بوده و در نتیجه قابلیت واگذاری الکترون‌ها را به گروه مورد نظر داشته باشد. آهن دو ظرفیتی برای تشکیل این باند مناسب می‌باشد، بار نسبتاً کم هسته‌ای که باعث بسط دادن اربیتال‌های d گردیده و همراه تعداد نسبتاً بیشتر الکترون در این اربیتال‌ها در مقایسه با آهن سه ظرفیتی عوامل موثر در تشکیل باند پای می‌باشند و آهن سه ظرفیتی در یک باند قوی پای نمی‌تواند تشکیل نماید و به همین علت است که مت مایوگلوبین (۳۰) $met Mb$ که مشتقی از Mb با آهن سه ظرفیتی می‌باشد نمی‌تواند با اکسیژن ترکیب گردد. در حقیقت واکنش‌های اکسیداسیون و احیاء در تبدیل Mb و یا O_2Mb به $met Mb$ در موجود زنده دائم در حال انجام است ولی در گوشت تازه برای حفظ رنگ قرمز (O_2Mb و $deoxy Mb$) و جلوگیری از ایجاد رنگ قهوه‌ای ($met Mb$) می‌باید شرایط اتمسفری محل نگاهداری گوشت را طوری تغییر داد تا آهن در Mb به صورت دو ظرفیتی باقی بماند و در صورت عدم وجود مواد و سیستم‌های احیاء کننده، وقتی که مشتق $met Mb$ به وجود آید برگشت آن به مولکول قرمز رنگ O_2Mb امکان پذیر نمی‌باشد در نتیجه اگر گوشت تازه در تحت پوشش خلا (۳۱) قرار بگیرد و فشار کشش اکسیژنی بسیار پایین بوده در این شرایط تمام Mb به صورت $deoxy Mb$ درمی‌آید و رنگ بنفش متمایل به قرمز حاصل می‌شود، از طرفی اگر گوشت تازه در تحت اتمسفری با سطح اکسیژن بالا نگاهداری شود، مقدار $deoxy Mb$ پایین بوده و O_2Mb یا رنگ قرمز گوشت حاصل می‌گردد. در حقیقت اگر بتوان تمام Mb در گوشت تازه را به صورت O_2Mb درآورده، عنصر اکسیژن خود از اکسیده شدن این مشتق جلوگیری خواهد کرد، مولکول O_2Mb همان طوری که اشاره شد، دایامگنتیک بوده و واکنش آن به سمت مولکول‌های پارامگنتیک نامطلوب و کم است.

حد اکثر حد به وجود آمدن $met Mb$ در گوشت تازه در فشار اکسیژنی حدوداً ۴ mmHg (برابر با ۳-۲٪ اکسیژن در فشار اتمسفر) وقتی که ۵٪ از Mb به صورت O_2Mb ، ۵۰٪ دیگر به صورت $deoxy Mb$ است می‌باشد. تبدیل آهن دو ظرفیتی Mb به آهن سه ظرفیتی و تشکیل $met Mb$ واکنش بسیار مهمی در شیمی مایوگلوبین محسوب می‌شود، همراه اکسیده شدن آهن در این واکنش عنصر دیگر که اکسیژن است می‌باید احیاء گردد در این واکنش که اتکسیداسیون (۳۲) نامیده می‌شود، اکسیژن به عنوان تنها

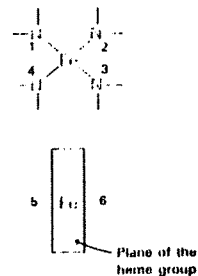
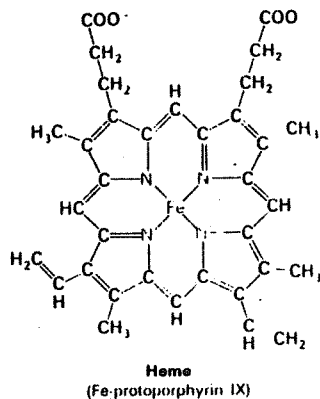
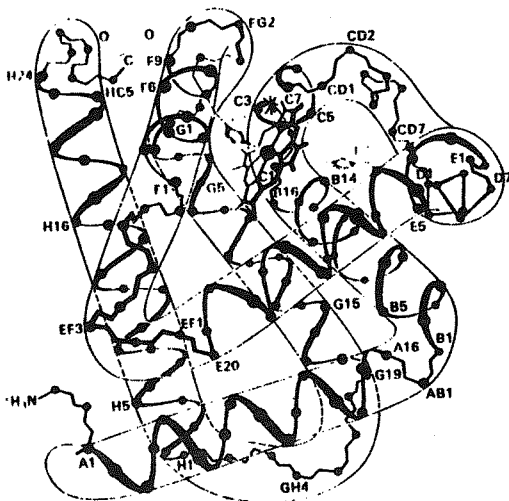
مولکول دایامگنتیک بوده و در برابر اکسیده شدن و یا تعویض گروهها پایدارتر می باشد. مشتق نامبرده در برابر نور در حضور اکسیژن بسیار حساس می باشد، لذا قرار دادن این محصولات گوشتی در تحت پوشش خلاء می باید انجام بگیرد.

کاربن مانکساید CO نیز با Mb ترکیب شده و مشتق حاصله کاربکسی مایوگلوبین (۴۰) COMb یک مولکول دایامگنتیک بوده و با این که طیف جذب نور مرئی (۴۱) آن مشابه با Mb و NOMb است، ولی پیوند موجود در این مولکول بیشتر دارای مشخصات باند سیگما می باشد. این مشتق رنگ قرمز به یک محصول گوشتی می دهد و آزمایش هائی بر روی استفاده از این گاز به عنوان عاملی در بهبود و نگهداری رنگ قرمز گوشت تازه، انجام گرفته است. مابقی مشتقات آهن دوظرفیتی Mb در گروه فروهیموکروم (۴۲) قرار دارند. درحقیقت مولکول دای ناتیتریک اکساید هم نیز جزء این گروه محسوب می شود. در اثر تغییر ماهیت شیمیایی و ساختمانی پروتئین، گروه همیم در برابر گروههای مختلفی قرار می گیرد و در اثر واکنش با یک عامل نیتروژن دار (۴۳) (شامل بخش تغییر ماهیت داده گلوبین (۴۴) نیز می شود) در موقعیت پنجم و یا ششم گروه همیم، مشتق فروهیموکروم به وجود می آید. این مشتقات دارای رنگ نارنجی، صورتی، قرمز بوده و بسیار سریع اکسیده می شوند و در اثر به وجود آمدن مشتق فری هیموکروم، رنگهای اشاره شده از بین می روند. تحقیقات بسیاری در مورد استفاده از موادی که در تهیه مشتقات فروهیموکروم به کار می روند به عنوان جایگزین NaNO_2 در تهیه محصولات گوشتی انجام شده است، زیرا گزارشهای زیادی دال بر سرطان زایی مواد نایتروزامین (۴۵) و حتی سرطان زایی در اثر خود NaNO_2 ارائه گردیده است. ماده نیتروژن دار جایگزین عامل NO می باید دارای خاصیت تشکیل باند پای بوده و مشتق حاصله آن با Mb دایامگنتیک بوده و واکنش آن با یک مولکول پارامگنتیک مطلوب نباشد پس پایداری آهن دوظرفیتی حفظ گردد و استفاده از هیچیک از مشتقات مورد بررسی، نتیجه موفق آمیزی نداشته است. البته خاصیت یک ماده جایگزین NaNO_2 در یک محصول گوشتی در مورد جلوگیری از رشد و تولید زهر باکتری به نام *Clostridium botulinum* می باید جداگانه مورد بررسی قرار گیرد و این موضوع در هدف این مقاله نمی باشد.

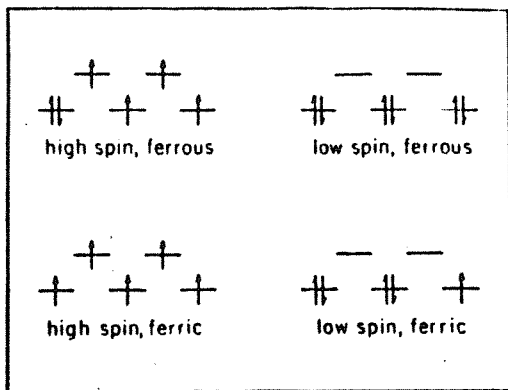
تغییرات رنگی دیگری هم در گوشت تازه و هم در گوشت تهیه شده با NaNO_2 صورت می گیرد. به عنوان مثال رشد بعضی گروههای باکتریها منجر به تولید و تجمع هیدروژن پراکساید گردیده و به دنبال جایگزینی عامل هایدروکسیل در ساختمان پروتوپرفرین و اکسیداسیون تدریجی آن مشتق سبزرنگی به نام کلومایوگلوبین (۴۶) ChMb به وجود می آید. همچنین استفاده بیش از لزوم NaNO_2 (بیش از ۵۰۰ مول برحسب یک مول Mb) در تهیه مواد گوشتی منجر به تولید مشتق سبزرنگی به نام نایتیری همین (۴۷) می گردد. تولید این مشتقات سبزرنگ همگی بر اثر شکستن ساختمان رزنانس حلقه اصلی پروتوپرفرین می باشد. در پایان تصویر ۵ به طور خلاصه تمام واکنشهای احتمالی در یک سیستم گوشتی را نشان می دهد.

عنصر احیاء شده محسوب می گردد. در حالی که این واکنش به عنوان یک واکنش ساده یک الکترونی انتقال از مرکز آهن همیم به اکسیژن باند شده در موقعیت ششم آهن همیم در نظر گرفته نمی شود چنانکه از نظر ترمودینامیکی چنین انتقال یک الکترونی به علت منفی بودن پتانسیل نهایی این واکنشهای اکسیداسیون احیاء نامطلوب می باشد. درحقیقت در تئوریهای مربوط به واکنشهای پروتئین هائی با گروه همیم انتقال یک الکترون از آهن به گروههایی مانند اکسیژن و سایر گروههایی که نتیجتاً تولید مشتقاتی با اسپین پایین می نمایند انجام نمی گیرد و آنچه که صورت می گیرد احیاء دو الکترونی اکسیژن به ظرفیت اکسیداسیون پراکساید می باشد و پتانسیل نهایی واکنشهای اکسیداسیون و احیاء در این حالت مثبت بوده و از نظر ترمودینامیکی انجامش امکان پذیر است. درحقیقت این که انتقال یک الکترونی در اکسیداسیون Mb نامطلوب است خود نشان دهنده موثر بودن Mb و Hb به عنوان عوامل حمل و انتقال اکسیژن می باشد. اگر جدایی سوپراکساید O_2 از Mb به صورت مطلوبی انجام پذیر می بود تشکیل باند شیمیایی بین Mb و O_2 فقط برای یک لحظه کوتاه انجام می گرفت، ولسی از آن جایی که اکسیژن می باید توسط دو الکترون احیاء گردد و آهن دوظرفیتی Mb تنها تهیه کننده یک الکترون در انجام این واکنش است، لذا از نظر شیمیایی واکنش بین Mb و O_2 به صورت زمانی طولانی تری صورت می گیرد. به عنوان مثال نیمه عمر (۳۳) اکسیداسیون Mb گا و در $\text{PH}6/5$ در 24°C مقدار $26/5$ ساعت می باشد.

نکته قابل توجه این است که مولکول هائی با خاصیت احیاء کنندگی از قبیل اسکوربیت (۳۴) می توانند باعث اکسیداسیون Mb بشوند، زیرا این قبیل مولکولها تهیه کننده الکترون دیگر (دوم) در واکنشهای اکسیداسیون و احیاء اشاره شده در قبل می باشند. نقش اسکوربیت و موادی نظیر آن به عنوان اکسید کننده یا احیاء کننده در مشتقات Mb بستگی به مقدار آن در یک سیستم دارد. از مشتقات متداول دیگر Mb می توان نایتیریک اکساید مایوگلوبین (۳۵) NOMb را نام برد که در اثر واکنش بین نایتیرایت (NO_2) و آهن دوظرفیتی مولکول deoxy Mb (یا همان Mb) بدون حضور اکسیژن صورت می گیرد هم چنین این مشتق در اثر واکنش بین met Mb و سدیم نایتیرایت NaNO_2 در حضور ماده احیاء کننده ای مانند اسکوربیت نیز به وجود می آید. باندهای سیگما و پای هردو در تشکیل مشتق NOMb سهیم می باشند و با این که میزان جدا گردیدن گروه نایتیریک اکساید NO از Mb بسیار آهسته تر از جدا شدن مولکول O_2 از Mb در مشتق Mb O_2 می باشد ولی NOMb در موقعیت اصلی (۳۶) در زمان تشکیل، مشتقی ناپایدار محسوب می شود زیرا اکسیژن معمولاً در حد بسیار بیشتری از NO بوده و در صورت جدایی NO در مشتق مربوطه، جایگزین آن می شود و همچنین اکسیژن و سایر اکسیدانتها می توانند با مولکول NO ترکیب شده و عامل نایتیریت NO_3^- حاصله قابلیت باند شدن به Mb را ندارد. مولکول NOMb یک مشتق رایج آهن دو ظرفیتی با خاصیت پارامگنتیک است و با سایر مولکولهای پارامگنتیک ترکیب می شود و به منظور جلوگیری از اکسیده شدن NOMb می باید پروتئین را از حالت و ماهیت اولیه ساختمانی و شیمیایی آن خارج نمود (۳۷) و رنگ صورتی پایدار محصولات گوشتی مانند کالباس بدین وسیله تامین می شود. ذکر این نکته ضروری است که عامل NO خاصیت ترانس (۳۸) را در مولکول NOMb به وجود می آورد یعنی در اثر عمل حرارت دادن و تغییر ماهیت پروتئین، آمینواسید His در موقعیت پنجم گروه همیم توسط عامل NO دیگری اشغال می شود و مشتق حاصله دای نایتیریک اکساید همیم (۳۹) یک

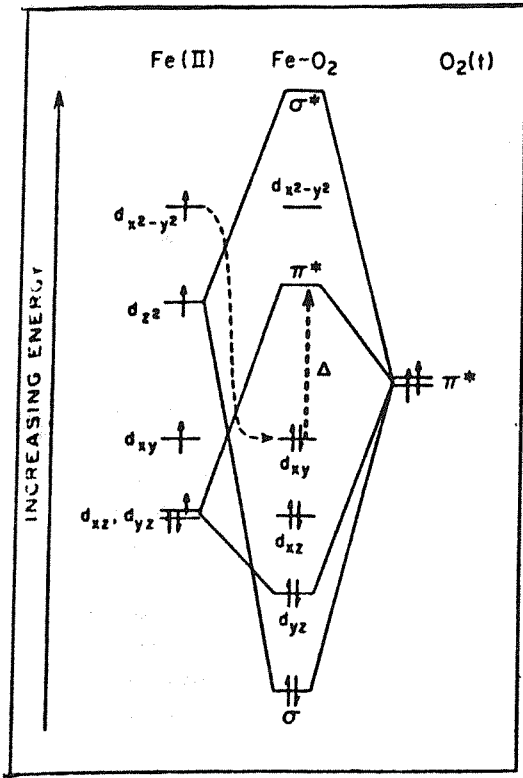

تصویر (۱- نمونه‌ای از مایوگلوبین براساس نقشه الکترونی آن، گروه هیم با علامت * مشخص شده است. سمت راست تصویر گروه هیم و اتم آهن در آن را نشان می‌دهد که این اتم می‌تواند شش باند تشکیل دهد. چهار باند با نیتروژن چهار گروه پاپیرول (۸) تشکیل می‌شود که در صفحه هیم قرار دارند. دو باند در دو طرف گروه هیم تشکیل می‌شود و گروه هیم در موقعیت پنجم (۹) به‌توسط نیتروژن آمینو اسید هیستیدین His به گلوبین یا مابقی پروتئین متصل است و موقعیت ششم (۱۰) برای تشکیل باند با سایر گروه‌ها مانند (O2) مناسب می‌باشد.

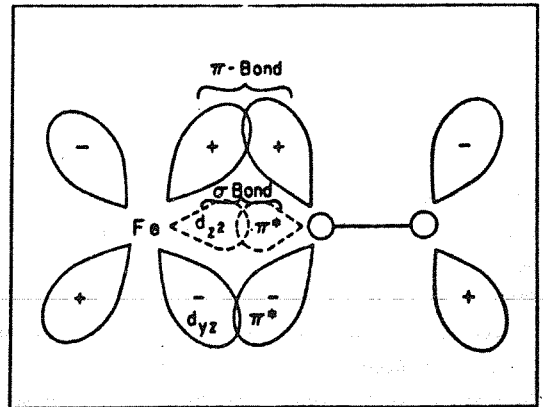
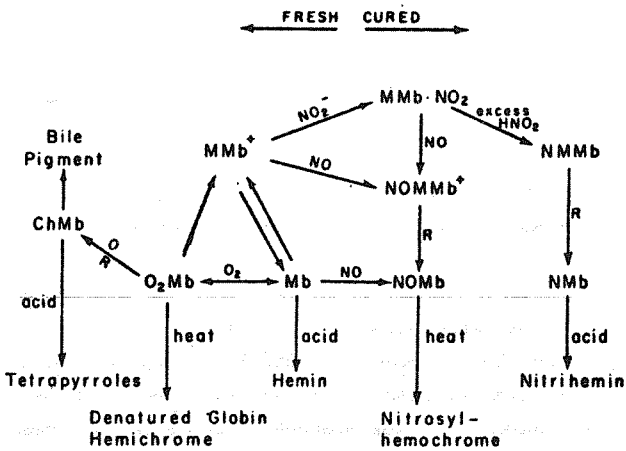
تصویر ۲- در مشتقات مختلف آهن در یک محیط هشت وجهی، الکترون‌ها در اربیتال‌های d یا به صورت منفرد و یا به صورت زوج قرار می‌گیرند و این برحسب نوع گروه در تشکیل باند با اتم آهن می‌باشد.

A

تصویر ۳- تشکیل یک مشتق دایامگنتیک بر اثر باند حاصله بین آهن دوظرفیتی با اسپین بالا و مولکول اکسیژن با دو الکترون منفرد، سمبل Δ نشان دهنده انتقال احتمالی الکترونی به واسطه جذب نور مرئی است.

B

تصویر ۴- دو مدار الکترونی پایین در مشتق O_2Mb (تصویر ۳) نشان داده شده است. اربیتال d_{z^2} آهن و اربیتال π^* اکسیژن باند سیگما را تشکیل می دهند. درحالی که اربیتال d_{yz} آهن و اربیتال π^* اکسیژن باند پای را به وجود می آورند.

تصویر ۵- واکنش های مایوگلوبین در یک سیستم گوشتی.

-
- 1— Pigment
 - 2— Myoglobin
 - 3— Hemoglobin
 - 4— Nonpolypeptide
 - 5— Heme
 - 6— Protoporphyrin
 - 7— Globin
 - 8— Pyrrole
 - 9— 5th position
 - 10— 6th position
 - 11— Tetrameric, globular heme protein
 - 12— Red muscle fibers
 - 13— Monomeric, globular heme protein
 - 14— Amino acid residue
 - 15— Homologous
 - 16— Helical and nonhelical
 - 17— Secondary structure
 - 18— Tertiary structure
 - 19— Quaternary structure
 - 20— Extinction coefficient
 - 21— Crystal field theory
 - 22— Net spin
 - 23— High spin
 - 24— Paramagnetism
 - 25— Diamagnetic
 - 26— Low spin
 - 27— Oxymyoglobin
 - 28— Deoxymyoglobin
 - 29— Back-bonding
 - 30— Metmyoglobin
 - 31— Vacuum-package
 - 32— Autoxidation
 - 33— Half-life
 - 34— Ascorbate
 - 35— Nitric oxide myoglobin
 - 36— In situ
 - 37— Denaturation
 - 38— Trans effect
 - 39— Di-Nitric oxide-heme
 - 40— Carboxymyoglobin
 - 41— Visible spectrum
 - 42— Ferrohemochrome
 - 43— Nitrogenous compound
 - 44— Denatured-globin
 - 45— Nitrosamine
 - 46— Cholemyoglobin
 - 47— Nitrihemin

-
- 1— Cassens, R.G., Greaser, M. L., Ito, T., and Lee, M. 1979. *Reactions of nitrite in meat*. Food Technol. 33(7): 46.
 - 2— Castro, C.E. 1971. *Theory of heme protein reactivity*. J. Theor. Biol. 33: 475.
 - 3— Clark, D. S., Leutz, C.P., and Roth, L.A. 1976. *Use of carbon monoxide for extending shelf-life of prepackaged fresh beef*. Canadian Inst. Food Sci Technol. J. 9(3): 114.
 - 4— Daun, H., Solberg, M., Franke, W., and Gilbert, S. 1971. *Effect of oxygen enriched atmospheres on storage quality of packaged fresh meat*. J. Food Sci. 36: 1011.
 - 5— Fox, J.B. Jr. and Ackerman, S.A. 1968. *Formation of nitric oxide myoglobin: mechanisms of the reaction with various reductants*. J. Food Sci 33: 364.
 - 6— Giddings, G.G. 1977. *The basis of color in muscle foods*. Crit. Rev. Food Sci Nutr. 8:81.
 - 7— Hotchkiss, J.H. and Vecchio, A. J. 1985. *Nitrosamines in Fried-out bacon fat and its use as a cooking oil*. Food-Technol. 39(1): 67.
 - 8— Livingston, D.J. and Brown, W.D. 1981. *The chemistry of myoglobin and its reactions*. Food Technol. 35(5): 244.
 - 9— Reith, J. F. and Szakaly, M. 1967. *Formation and stability of nitric oxide myoglobin*. II. studies on meat. J. Food Sci. 32: 194.
 - 10— Tarladgis, B.G. 1962. *Interpretation of the spectra of meat pigments*. I.- cooked meats. J. Sci. Food Agric. 13: 481.
 - 11— White, A. Handler, P., Smith, E. L., Hill, R.L., and Lehman, I. R. 1978. *Principles of Biochemistry 6th ed*. Mc Craw-Hill Kogakusha, Ltd. Tokyo, Japan.